

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H.
L HOVEN UNGDOMSSKOLE

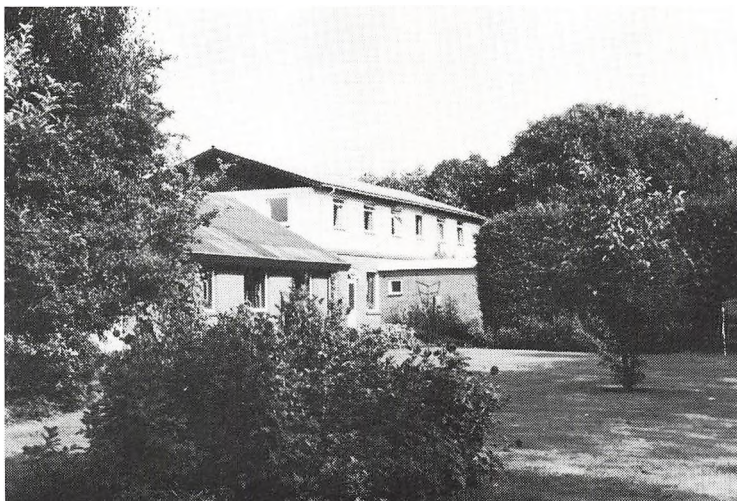
Julehilsen

1986

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

JULEHILSEN

1986

*Vi kæmper under de gamle tegn,
end står Guds bue i sky histoppe.*

Årsskrift udsendt af
Elevforeningen for Hoven Ungdomsskole

Forside af Poul Rytter

GULLANDERS BOGTRYKKERI a.s
SKJERN

Ved Hoven Ungdomsskoles indvielse lørdag, d. 2. december 1961

Mel.: Hvilestunden er i vente

Vi i dag indvier en skole
til at være frimands værk,
thi vi stadig tror og tænker,
frihed gør al danskhed stærk.

Her skal lyde danske sange,
ånd og hånd skal følges ad,
her skal slappe muskler spændes,
øjet rettes skal opad.

Fædres arv den danske skole,
som i over hundred år
haver skabt den danske bonde,
hvorfra åndens mand udgår.

Sådan ønsker vi vor skole,
den skal være frimands arv,
den skal danne Danmarks ungdom
til at værne Danmarks tarv.

Flaget som i dag blev skænket
ønsker vi må veje her
for den frie danske skole
for »det Danmark« vi har kær.

Held og lykke da vi ønsker
for i to som bygger her
»Gud med eder« da det lykkes
fædres arv at løfte her.

Nielsine Johnsen.

Bent Petersen
Sigød

Henning Kristensen
Hoven

Erik Hansen
Grindsted

Villy Grøn
Målbyerg

Erast Møller Jensen
Troldhede

Niels Viggo Dahl
Hoven

Jens Ples
Thisted

Frede Jensen
Siddøj

Hans B. Jacobsen
Kastøl

Jan Freddy Enevoldsen
Sdr. Omme

Niels Peter Hansen
Sværød

Jens Orum Christensen
Hoven

Erik Blach
Lem

Ernst Bang
Bovl

Harslem H. Nielsen
Ringhøbing

Hoven Ungdomsskole

Forstander Jensen m/familie

Vinleren 1961-62

Svend Høse
Bovl

Jølle Thomsen

Palle Bøgebjerg
Andersen

Jøker Chr. Poulsen

Lasse H. Winther

Tove Hansen

Ejler Nielsen
Lem

Bestyrelsens arbejde

Elevskriftet skal også i år indeholde en kort redegørelse om bestyrelsens arbejde i det forløbne år. Den omstændighed at skolens 3 kvindelige lærere omtrent samtidig kunne meddele, at de havde planlagt familieforøgelse, var, hvor glædelig en sådan nyhed altid er, med til at skabe et vist postyr i undervisningsskemaet.

Mange timer af bestyrelsens møder er gået med at drøfte skolens fremtid, dens målsætning og udbygning.

En af opgaverne har været at få fundet en model for udbygningsplanen, som efter grundige overvejelser senere er sendt til Undervisningsministeriet. Forhåbentlig får sagen en velvillig behandling, så arbejdet kan påbegyndes engang sidst på året i 1987, men køen er lang, så et senere tidspunkt kan meget vel blive resultatet.

Om skolens målsætning indeholder vedtægterne en formulering som siger, at undervisningen skal bygge på de tanker Grundtvig og Kold udformede om skole og folkeoplysning.

I fortsættelse heraf har man overvejet i bestyrelsen, men ikke besluttet, at gøre undervisningen mere målrettet indenfor visse fag, i forsøg på at opnå en større ensartethed i elevflokket.

Skolens 25 års jubilæum er i skrivende stund forestående. Det er en lejlighed, som skolekredsen og tidligere elever tillige med skolens venner vil fejre, med Eva og Åge Jensen som festens hædersgæster. Deres optimisme og deres pionergerning omkring skolens start står der i skolekredsen den største respekt om.

Mit ønske for skolen i de næste 25 år skal være, at den må have en lærerstab og en ledelse, som formår at leve op til visdommen i Piet Heins gruk: »Det gælder om at leje sig der, hvor man tror, fremtiden gror«.

Glædelig jul.

Helge Berthelsen.

Den levende fortælling

Næsten al litteratur fra omkring dette århundredes begyndelse bærer præg af Georg Brandes' revolutionerende indsats. Han førte en del nye tanker og ideer hjem ude fra det store Europa og forkyndte som et absolut krav, at litteraturen skulle skildre virkeligheden, og at den skulle sætte tingene under debat. Det gjorde så et kuld af digtere, som Georg Brandes med sin stærke personlighed var med til at vække til digtere. Hver gjorde det på sin måde, krydrede sin skildring med tanker fra Karl Marx, Kant eller Freud, eller fra andre ideologimagere eller grundlæggere af livsforklaringssystemer.

Nogle af de første skribenter besad vidunderlige evner til at beskrive, ikke mindst I. P. Jakobsen og Henrik Pontoppidan. Det bogstavelig talt vrimlede med skribenter i de første årtier af vort århundrede. Jeppe Åkjær var en af dem, der både satte ting under debat og som skildrede virkeligheden. Det gjorde han i »Vredens børn«, med en sådan kraft, at man selv, som tjenestdreng omkring anden verdenskrigs udbrud, genfandt hverdagen skildret, så man kunne harmes med Jeppe Åkjær over verdens uretfærdighed, som f.eks. uopvarmede karlekamre, man gik direkte ind i fra stalden. Egentlig var der nok mest propaganda i bogen, og den vil vist ikke tale meget til unge mennesker i dag. Men den er nok i stor udstrækning rigtig i sin skildring af hverdagens forhold på den tid, den blev udskrevet.

Det blev moderne at skrive sociale romaner. Man skildrede de sociale og de psykiske forhold med en inderlighed, som gjaldt det saligheden, og det gjorde det nok også for mange mennesker, da de regnede med at få den her og nu. Man troede vel at lykkelandet ville åbenbares for mennesker.

Det blev faktisk en oplysningstid, hvor man troede, at man ved fornuft kunne klare menneskelivets problemer. Der er ikke så langt fra det syn, mange fortolkede først i århundredet, og så det syn, Grundtvig kæmpede så hårdt imod. Også nu var der folk, der øjensynligt sagde »Omskabe jeg ville mig selv«.

Selvfølgerlig måtte et sådant masseopbud, der blev en række parallelle skildringer af det samme, på et eller andet tidspunkt løbe linjen ud. Der måtte komme noget andet. Det gjorde der med fætrene Nis Petersen og Kaj Munk. De brød rammerne og gav udtryk for noget helt andet. De fulgtes af Karen Blixen og senere af Martin A. Hansen, der dog først skulle spille med i det almindelige kor med romanerne »Nu opgiver han« og »Kolonien«, inden han for alvor blev digter og skrev om Lykkelige Kristoffer, Jonathan Smed og de gamle nordiske guder.

I Østafrika sad der på en farm en ensom dansk kvinde og kæmpede for at holde det hele gående i perioden 1921–31. Hun var kommet derned i 1914, var da gift og alt tegnede så lykkeligt, men forholdene ændredes

helt efter krigens ophør. Det blev svære tider. Manden rejste, men Karen Blixen ville ikke opgive. Hun holdt for meget af landet, af dets befolkning, og fandt, at her var hendes livsopgave. Men svært var det, og fristende var det at opgive og rejse hjem, når modgangen blev særlig stor. Hun blev, og hendes hverdagsoplevelser digtede hun historier om. De blev billeder på virkeligheden.

Karen Blixen havde en god ven, englænderen Denys. Når han kom på besøg, spurgte hun: Vil du høre en historie? – Så samlede Denys alle puder i huset, smed sig på gulvet, og Karen Blixen tog fat på at fortælle historier, hun havde digtet, siden Denys sidst var på besøg. Sådant opstod lidt efter lidt en række fortællinger, hvoraf nogle senere skulle blive »Syv fantastiske fortællinger«.

I fortællingerne priser hun livsudfoldelsen, de folk, der lever livet og vil betale prisen. Sådant var hendes hverdag. Hun levede livet, men måtte betale en stor pris, og der var selvfølgelig også hos hende destruktive kræfter, som nedbrød, men i fortællingerne havde hun en forbundsfælle derimod. Fordi de er født ud af hverdagens virkelighed, er der noget i dem, der har et bud til os alle, hvis vi søger efter det. De er myter.

Karen Blixen læste meget i Afrika. Hun havde et helt bibliotek dernede, gammel litteratur, men hun læste også den nyere og den helt nye, som familien sendte hende. Det er helt morsomt, at en af hendes foretrukne forfattere var Jakob Knudsen. Man synes umiddelbart, at de to da har da virkelig ikke noget til fælles. Men mon ikke det, at der er stor overensstemmelse mellem dem i livssyn, i handling og i søgen efter sandhed, er noget af det, der forener dem.

Derimod var der store dele af den nyere litteratur, der ikke sagde Karen Blixen noget. I »Kapitler af romanen Albondocani« udtrykker

hun sin mening derom ». . . en ny art fortællekunst vise sig og vinde indpas i vor civiliserede verden. – Ja, de har allerede hævdet sig mellem os, fået stor magt over vor tids læsere. Denne nye kunstart har en anden ærgerrighed end de gamle historier, den har foresat sig at gribe mennesker fra det, der kaldes det virkelige liv, at placere dem i sine romaner, hvor det så kan føje sig, og der lade dem selv forme og bestemme historien. Den er, for at kunne bevare disse sine virkelige mennesker på nært hold og på samme plan som læseren og for ikke at gøre ham bange, rede – og vilig – til at ofre og give afkald på historien selv. I vore nye romaner bringes disse virkelige mennesker os så nær, at vi føler deres legemsvarme, og at vi, igennem alt hvad de siger og foretager sig, bestandig kan erkende dem som vore venner og omgangsfæller. Og under en sådan udveksling af menneskelig sympati mellem dem og læseren vil da selve historien tabe terræn og vægt, og vil ende med at fordampe og blive til intet, som en ædel gammel vin, når man lader flasken stå uden prop.«

». . . den roman, om hvilken vi nu taler, som former sig omkring og lader sig skabe af sine menneskeskikkelser, den er af anerkendelsesværdig art, en alvorfuld, højtstræbende menneskelig frembringelse. Den guddommelige kunstart er og bliver historien. Og til allersidst bliver det os forundt at overskue, og at gennemskue den.«

». . . Den udødelige historie udødeliggør sin helt, uden hensyn til hans beskaffenhed. Ali Baba, der ikke i sig selv er andet end en hæderlig brændehandler, gør fyldest som helt i en af verdens dyrebareste historier.«

Karen Blixen var fortrolig med, at hun og Afrika hørte sammen. Her regnede hun med, at hendes grav engang skulle være. Det var da også, som om hele hendes verden brød sammen, da hun ikke længere kunne blive på far-

men, men måtte afstå den. Det var tungt at tage afsked med det ene efter det andet, og midt i opbruddet faldt Denys ned med sin flyvemaskine og blev dræbt. Hun vidste i den tid ikke, hvem hun selv var. Hun mistede sin identitet som afrikansk farmer og havde ingen anden. Hun fortæller derom i historien om sangerinden Pellegrina, for hvem kun to ting har betydning: hendes kunst og hendes publikum. Da Pellegrina under en teaterbrand mister stemmen, mister hun begge dele og ved derfor ikke længere, hvem hun er.

På samme måde var det for Karen Blixen, da hun vendte hjem til Danmark. Hun var nedbrudt og forknyt. Havde ingen opgave i livet. Først da hun en dag begyndte at fortælle et par af sine historier for broderen Thomas Dinesen, begyndte livsmodet at vende tilbage. Hun fik opgaven at nedskrive disse historier. Oprindeligt var de blevet fortalt på engelsk, derfor nedskrev hun dem på dette sprog. Men fandt ingen udgiver hverken i England eller Amerika. Gennem broderens bekendtskab i Amerika lykkedes det at få bogen ud der, og den blev kort efter kåret som månedens bog: »Syv fantastiske historier«.

Gentagne gange har Karen Blixen oplevet, at uden livsmodet, livsudfoldelsen, forsummer livet. I fortællingen »Et familieselskab i Helsingør« fortæller hun om to søstre, der har levet et helt liv uden at leve i det. De har kun eksisteret. Da de var unge og smukke, var de altid midtpunkt i de unges lag, og der var aldrig mangel på ægteskabstilbud. Dog sagde de altid nej, for et ja ville betyde, at de ville afskære sig fra senere at modtage et mere fristende tilbud. På den måde gled livet dem forbi, indtil der ikke kom flere tilbud at sige nej til. Men de havde en bror. Han havde levet livet. 1807 løste han kaperbrev og kaprede engelske orlogsmænd. Det var en farlig tilværelse, men der var handling, spænding og

livsudfoldelse. Da krigen var ovre, og han fik en borgerlig tilværelse, skulle han giftes med søstrenes veninde. Men dagen før brylluppet forsvandt han. Skandale. – Først mange år efter vendte han tilbage – som spøgelse – og fortalte søstrene om sit liv. Han havde været sørøver. Der var livsudfoldelse. Fem koner havde han haft. Den sidste var negerpige, og hun var bedst. – Så blev han hængt. Han levede livet med handling og livsudfoldelse, og han betalte prisen derfor. Søstrene havde eksisteret i mange år, kedet sig grundigt. De nåede aldrig at leve livet, for de ville ikke løbe den risiko, der er ved at sige ja til livet.

Karen Blixens historier er almene. De fortæller om det liv, vi hver især lever, og om nogle af de livsforhold, der gælder til alle tider. Undertiden sagde hun, at hun var 3000 år gammel. Forstået ud fra kernen i historierne kan det godt passe, for den kerne er lige levende uanset, om der er gået 3000 år mere eller mindre.

Når meget af det, der i dag kaldes litteratur er glemt, vil Karen Blixens historier leve på samme måde, som andre levende historier. Alle de historier vi kender fra det gamle Helles, myter og sagn, Det gl. Testamente, Tusind og én nats eventyr, vore egne myter og sange, De islandske Sagaer, Shakespeare og H. C. Andersen. Den levende historie er også den evige historie. Den vil blive hørt og læst så længe, der er levende mennesker, der har trang til livsudfoldelse. Kun en robot, der er programmeret til at gå i en bestemt bane, har ikke brug for den levende historie.

Åge Jensen.

Venner og bekendte ønskes en glædelig jul!

Eva og Åge Jensen.

Elevforeningen

I år blev Hoven Ungdomsskole 25 år.

Den 3. november 1961 startede det første hold elever på skolen. Jeg selv gik på det 3. hold i vinteren 1962–63. Det var dengang, hvor et skoleophold varede fem måneder, og hvor der både var et sommerhold og et vinterhold.

Elevforeningen vil gerne ønske skolen tillykke med dette jubilæum. 25 år er jo ingen alder for sådan en skole, men den har i de første 25 år vist sin levedygtighed og sin berettigelse, og vi vil derfor ønske skolen held og lykke fremover og ser frem til næste jubilæum.

Når man sådan står ved et jubilæum, er der naturligvis mange minder, der dukker op fra sin egen tid på skolen. Jeg husker mange sjove episoder og måske især stemninger. Men jeg vil her forskåne Jer for mine erindringer, for jeg tror, at vi hver især har mange gode minder fra skoletiden på Hoven Ungdomsskole.

Som noget nyt blev elevmødet i år flyttet hen på foråret til den 14. juni.

Dagen var tilrettelagt sådan, at vi mødtes i løbet af formiddagen og fik et flot tag-selv-bord til middag. Herefter var der en rask fodboldkamp mellem de »gamle« og de daværende elever. Jeg tror nok de »gamle« vandt.

Samtidig med kaffen senere på eftermiddagen blev der afholdt generalforsamling. På valg var Jesper Poulsen og Edith Hvid Niel-

sen. Begge blev genvalgt. Men samtidig havde Ole Rehmeier ønsket at træde ud af bestyrelsen. Som suppleant for ham blev valgt Torben Jensen fra Hee ved Ringkøbing (årgang 1984–85).

Som elevrepræsentant for elevholdet 1985–86 blev valgt Andre Andersen fra Silkeborg.

Efter generalforsamlingen blev der vist dramatik fra scenen. Nogle af eleverne opførte nogle sjove sketches.

Vejret var med os, og det blev en god dag. Men desværre var der for få gamle elever. Derfor har vi sagt til hinanden i bestyrelsen, at det skal vi have gjort noget ved.

Det vil vi så gøre på et bestyrelsesmøde i foråret. Vi har fået nogle unge og friske kræfter ind i bestyrelsen, så der er ingen tvivl om, at der skal ruskes op i tingene.

Der er en enkelt lille ting, som vi vil bede Jer huske. Det er at give skolen besked, hvis I flytter og får en ny adresse. Det viser sig desværre, at mange mister forbindelsen med skolen blot fordi I flytter. Så husk det!

Bestyrelsen vil hermed ønske alle de »gamle« som nuværende elever, skolens lærere og bladets øvrige læsere en glædelig jul og et godt nytår.

P. b. v.

N. H. Kempf.

Elevmøde

Elevmødet i 1987 vil blive afholdt lørdag den 13. juni.

Programmet vil blive tilrettelagt senere og der vil blive udsendt en indbydelse til mødet.

På elevmødet skal der afholdes generalforsamling efter den sædvanlige dagsorden.

På valg er Torben Jensen, N. H. Kempf og Folmer Hansen, som er lærerrepræsentant. Torben Jensen er allerede på valg i år, fordi han sidste år blev valgt ind i bestyrelsen i stedet for Ole Rehmeier, som havde ønsket at træde ud.

Laus Kristensen, som er elevrepræsentant for elevholdet 1984–85, afgår efter tur. Men han kan komme på valg til en af de faste bestyrelsesposter. Der skal i hans sted vælges en elevrepræsentant for det nuværende hold 1986–87.

Vi vil lægge os i selen for at lave et godt program. Og vi håber på, at der kommer mange »gamle« elever.

Vi ses til elevmødet. Husk lige at slå et kryds i kalenderen.

Bestyrelsen.

Bestyrelsen for Hoven Ungdomsskoles Elevforening:

Niels H. Kempf, Brande, formand.

Jesper Poulsen, Toullov, kasserer.

Edith Hvid Nielsen, Sparkær ved Viborg.

Torben Jensen, Hee ved Ringkøbing.

Laus Kristensen, Egtved, elevrepræsentant
1984–85.

Andre Andersen, Silkeborg, elevrepræsentant
1985–86.

Årets gang

Når vi skal til at beskrive forløbet i årets gang, skal vi pludselig tænke tilbage på det elevhold, der sluttede i juni. Det kan vi heldigvis gøre med glæde. Naturligvis var der ærgelser indimellem. Der var også nogle elever, der af den ene eller anden grund ikke fuldførte skoleåret. Men heldigvis, for det husker man bedst, var der flest »gode« elever. Unge, der hver på sin facon bidrog til, at skoleåret blev en oplevelse. Man undrer sig altid, hver gang et år er omme. Hvor blev det af? Men summerer man så oplevelserne op, kan man indse, at året var fyldt, og derfor gik så hurtigt.

Utroligt. Nogle af de »små« drenge man modtog i august – voksede de 20 cm det år? Ja, næsten. Var det den samme elev, der i begyndelsen troede, at verden stort set kun handlede om ham/hende, der ved skoleårets slutning havde fundet ud af, at man kunne føle glæde ved at være noget for andre? Jo, dem var der, for os at se, flere af. Og når man tænker på, hvor mange det gik op for, at livet kræver noget af en selv, at man ikke kun kan modtage, da må man sige, at skoleåret var en succesfuld begyndelse for disse unge, som, måske, for første gang var hjemmefra gennem længere tid.

Vi håber, de hver især tog herfra med noget at bygge videre på.

Første halvdel af 1986 indeholdt flere forskellige indslag. I de første måneder blev der brugt en hel del tid på joborientering. Vi hav-

de også folk udefra til at fortælle om arbejdslivet. Eleverne var i små hold ude på besøg forskellige steder, hos Jutlandia (Sdr. Felding), på Borris Landbrugsskole, hos Hoven Smede- og Maskinforretning og hos Rationel (Sdr. Felding). Der var mulighed for besøg på handelskole og teknisk skole.

9. og 10. klasse var derefter i 14 dages periodepraktik. Nye lovgivningsregler siger, at eleven skal bo på skolen i praktikperioden. Vi var lidt skeptiske ved dette, da det muligvis kunne være svært at få eleverne placeret i de fag, de helst ønskede sig, men med dette elevhold lykkedes det. Alle fik praktikplads. Selv om det for nogles vedkommende betød en lang cykeltur, tidligt op og sent hjem på skolen, virkede eleverne glade og tilfredse. Det er godt at komme ud at se noget andet, og der var mange sjove oplevelser at meddele hinanden. En kom hjem, meget sort og beskidt, en anden meget bevidst om de nye modifarver, en tredje hjembragte et meget levende bevis på at have været ved landbruget – en mus i en papkasse havde overlevet en 14 km lang cykeltur (Den blev »løsladt« ude på marken). Vi kunne blive ved med eksempler.

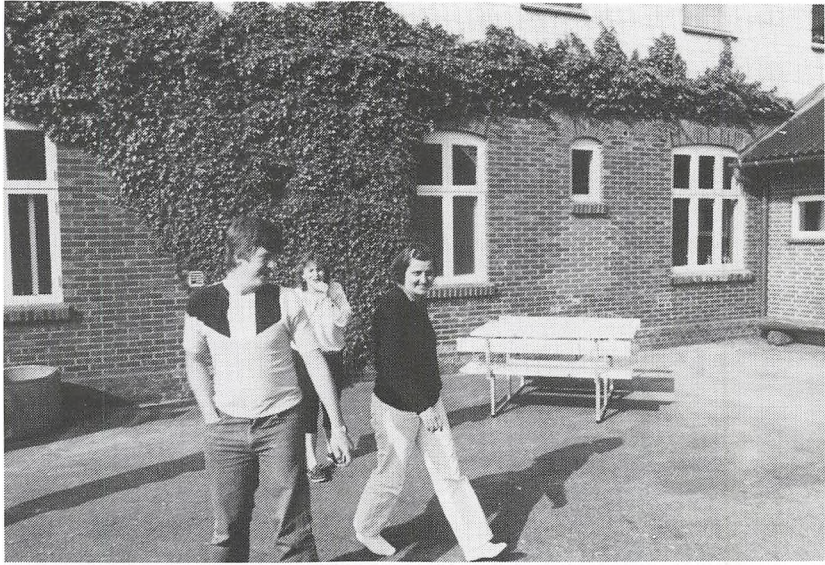
Vi holdt karneval i februar. Alle var udklædte. Vi havde tøndeslagning og dans bagefter, da faldt maskerne. Den mest fantasi-

fulde/sjove udklædning var dog først blevet belønnet af eleverne selv.

Vi havde en vellykket sangaften ledet af Willy Egemose, Skjern. Hertil var også indbudt interesserede udefra. Eleverne var meget glade for denne aften og imponerede over Egemoses formåen udi klaverspillet. Dette glædede Willy Egemose så meget, at han på et senere tidspunkt, da klaveret skulle stemmes, forærede os en formiddags timer til at synge sammen i – og han spillede et par ekstra jazz-numre. Det var en fin oplevelse!

Skolen havde besøg af en fængselsbetjent, Bjarne Larsen, fra Nyborg Statsfængsel. Han fortalte meget levende om de forfærdelige betingelser, man må leve under som indsat i et fængsel. Bjarne Larsen viste lysbilleder, der viste generelle situationer og »forretningsgangen« indenfor fængselsvæsenet. Dette blev suppleret af mere personlige betragtninger og erfaringer – alt sammen fortalt på en måde, der virkelig appellerede til eleverne.

De var bagefter meget spørgelystne – og de havde fået noget at tænke på!

Kr. Himmelfartsdag tog vi alle en tur til Himmelbjerget. Vi blev kørt til Ry og tilbragte lidt tid der, bl.a. blev madpakkerne spist. Derefter sejlede vi til Himmelbjerget – og så var der »fri gang« til toppen. En uforpligtende fornøjelsestur, dejligt vejr.

Senere i maj måned havde vi besøg af dramatikholdet fra Vandel Ungdomsskole. Eleverne der havde længe arbejdet med en iscenesættelse af »Anne Franks dagbog«. Forestillingen var lærerig i og med de historiske fakta blev trukket frem sideløbende med skuespillet, der fremlagde, hvordan aktørerne forestillede sig Anne Frank sammen med sin familie »under jorden«. Vores elever var imponerede over deres jævnaldrenes præstationer. (Det var vi lærere også).

Den 24.–30. maj Østrigstur. Nej, hvor var vi alle spændte og glade i dagene op til afrejsen. Vi kørte nonstop. Vi tog herfra lige efter mid-

dagsmaden. Vi havde smurt madpakker, som skulle udgøre et måltid senere – men vi glemte dem af bare iver for at komme af sted. Turen gik planmæssigt med stop på passende tidspunkter ned igennem Tyskland. Tidligt næste morgen så vi bjerge, imponerende! Snart var vi ved vores bosted »Jugendheim Eibinghof«, Saalbach.

Vi kørte meget, så mange steder. Det var et hårdt, intenst program – tiden skulle bruges fuldt ud! Landskabet var i sig selv en oplevelse, kun få af vores elever havde nogensinde set et bjerg før (i virkeligheden). Det alene giver turen berettigelse, for det er nu noget andet at stå »midt i sceneriet« end at opleve det samme på billeder eller i TV. Vi var i Salzburg, i en saltmine, i svævebane, på Europa-brücke, på Berg Isel (olympisk stadion), ved Krimmlervandfaldene, på Schloss Hellbrun, et specielt slot med mange vandkunster.

Vi oplevede på den tur fornøjelsen ved at arbejde med unge mennesker. Hvor er det

OLE J. NIELSEN

LONE E. NIELSEN

ANKER JOHANSEN

JESPER SVJAL

INGER TORSDAL

ATE E. HANSEN

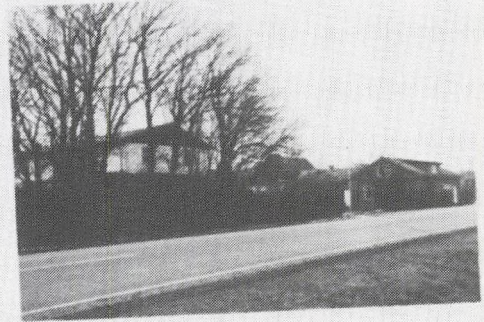
PETER HESSEL
CHRISTIANSTED

TINA FLANBERG
SKARLEK

ASTRID D. HANSEN
FARVANG

PETER BOLD
KROEMERGAARD

ANITA JENSEN
LEAST

BRITTA JESSEN
GASTEN

JOHN JOHANSEN
BYLORDET-BOV

BENTE SKIFTE
BRINGSTED

MARIANNE KNUDSEN
BRAND

CLAUS MADSEN
FORBVE

ANETTE N. NIELSEN
KROGER

BRIAN NIELSEN
GRINDSTED

SUSANNE PEDERSEN
VIDEBEK

ELIZABETH RASMUSSEN
HERRING

CHARLOTTE REIPDUW
NYBORG

BIRKE OLSEN
BESNING

ASTA SORENSEN
RINGKVALD

MICHAEL THOMSEN
TOMMER

HANNE E. HANSEN

SIGNE BRØVIGSGAARD

FOLMER HANSEN

ØYREN W. ANDERSEN
VINDEN

PETER BICKMANN
FLÅRUMSTAD

BENTE RODEEN
TØFFELUND

BJARNE E. HANSEN
SØRISGA

MARTIN HANSEN
HÅSTEN

BENTE PAPP

THOMAS CLAUSEN
HYDDINGSHE

TINA JENSEN
BØMVIK

PETRA TJØDDEN
SIRK

KÅRE THØGERSEN
HØRRELEVEN

HELLE KVITTEMOEN
KJERNING

CLAUS KINNHÆREN
VILVINGEN

FRANK L. HANSEN
GRINØTTEN

BENTE-AGE NIERHEN
TISTED

LARS OLE NØRSTANG

MARIANN THØGERSEN
VIORHAK

ARVID J. RINDNES

ARVID RINDNES

ARVID RINDNES

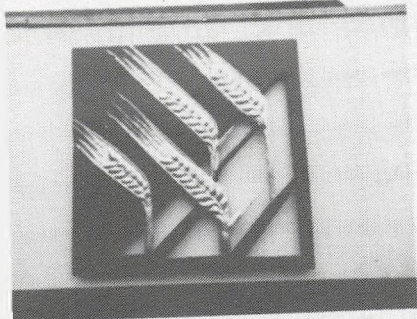
ARVID RINDNES

ARVID RINDNES

ARVID RINDNES

dejligt at kunne være »stolt« af et elevhold. De var værd at have med på tur!

Så var skoleåret ved at være omme. Vi holdt weekend på skolen den 14. og 15. juni. Om lørdagen blev der afholdt elevmøde, det gik fint. Der kom ikke forfærdelig mange »gamle« elever, men de, der var her, bidrog til et hyggeligt samvær. Vi spiste frokost, der blev spillet fodboldkamp udenfor, og der afholdtes generalforsamling for elevforeningen. (Vi håber, at der kommer endnu flere »gamle« næste år).

Den sidste nat eleverne tilbragte på skolen, blev udnyttet fuldt ud. Vi spiste festmiddag, dansede i mange timer, der blev skrevet i de sidste mindebøger og alle sov (nogle få timer) i gymnastiksalen.

Så kom den egentlige afslutning, hvor forældrene kom og deltog. Der var udstilling af eleverarbejder fra sløjd, håndgernings- og formningstimerne. Dramatikholdet underholdt. Uddeling af diverse papirer. Alle fik »et

ord med på vejen«, og så måtte vi sige farvel til hinanden. Det var sommerferie, lidt vemodigt – men det er jo betingelserne i efterskolelivet, at det drejer sig om et års ophold. Dog, 5 elever skulle fortsætte som andenårselever efter sommerferien, og de andre havde alle noget at gå i gang med andre steder.

I løbet af året skete der ting og sager på lærerfronten. Alle kvindelige lærere skulle således på barselsorlov. Der var i den anledning blevet ansat nye lærere. Altså startede vi det nye skoleår som følger: Lone på orlov (vi har fået en pige i september), Rie arbejdede en uges tid, så gik hun af på orlov (hun har fået en dreng i oktober), Inger gik på orlov i oktober – og skal nedkomme midt i december. Jesper, nu den eneste »gamle« lærer på tilsyn. Nyansatte blev Lene og Peter Grell (de kommer fra Århus, har netop afsluttet deres uddannelser) og Stig Nørgård (nyuddannet, kommer fra Silkeborg), dertil har vi nu en vikar Hanne Olsen, som skal hjælpe os indtil

midten af februar. Skal vi fuldende billedet af ansatte, har vi stadig »gamle« kræfter i de øvrige funktioner. Birthe og Sinna i køkkenet, Anker som pedel, Hanne på kontoret og Folmer i sløjd.

Det nye elevhold er i gang. Nogle af de arrangementer, vi syntes godt om sidste år, står igen på programmet. Således har vi været på Dejbjerggård 3 dage i september. Elever og lærere cyklede de 40 km frem og tilbage (der blev dog også brugt et par biler). Turen indeholdt et besøg på Bundsbæk Mølle, der blev lavet opgaver i naturen, eleverne lavede aftenunderholdning. Det er en tur, der medvirker til at ryste flokken sammen.

Vi holdt høstfest på skolen, med spisning i gymnastiksalen, der var pyntet festligt op til anledningen. Skolens bestyrelse deltog.

Op til efterårsferien blev det sædvanlige skema brudt op, og man arbejdede lidt anderledes om formiddagene. Nogle lavede avis, der var hulebyggeri ude på marken – og hulerne blev brugt til overnatning. Nogle var

i køkkenet, der blev forarbejdet en hel del grøntsager fra urtehaven og bagt småkager. Endelig var et drama/musikhold i gang. De opførte et selvproduceret skuespil »Aske Pot«, en moderne udgave af »Askepot«, og dette dannede afslutning på ugen.

Forældrene var indbudt til konsultation, og i takt med at den var overstået, begyndte efterårsferien.

Det næste, der står på programmet, er ikke foregået, mens dette skrives, men vil være overstået, når julehilsenen kommer ud.

Den 20. november fejrer skolen 25-års jubilæum. Skolens støttekreds, tidligere elever samt andre interesserede er indbudt til at deltage i et arrangement på skolen. Eva og Åge Jensen vil deltage, og der bliver foredrag ved Per Mikkelsen, forstander for Rovvig Efter-skole.

1. søndag i advent vil der være julestue med produkter, som eleverne selv har lavet.

Vi håber på fint fremmøde til begge arrangementer.

FRONTLINE

FREDAG D. 17/10 1986
PRIS 1.00 KR.

SPAR PÅ VANDET
FORTYND OET

NEDSET
PUBERTSALDEREN

ÖRVA
IS
GOOD

DREB
SHLÖTET

I LOVE
KARL

PAS PÅ
HUNDEN

— OVERLEVENDE
BLIVER
STÆVNET
FOR RETTEN

HENSTELLING
AF CYKLER
FORBUDT

SMID
BILLET-
TERNE
UD AF
VINDUET

Uddrag af avisen »Frontline« fra temaugen

Fredag d. 17. oktober 1986

Drama:

Tine og Carina synes at det er skægt og det er bare fedt, for vi lader de andre lave det hårde arbejde, mens vi begge bare går og synger. Men alle synes om deres replikker. Peter og Lene synes at de er dejlige at arbejde sammen med siger Peter da.

Tina D.: synes at det er dødfedt, men hun er lidt hæs men det går nok, men hun bliver fuldstændig kyllingeGAL hvis der er nogen der grinder af hende når hun skal spille så det må i ikke, vel, men ellers er det meget rimligt, de har fået en masse FLOTTE ting sonde håber at i vil klappe af, og en ting til det er at i bedes VENLIGST at i ikke griner af vores alle sammes Tina.D. TAK.

Køkken hold:

Liselotte Andersen synes det er dejligt at være i køkkenet men man bliver bare så tyk af det, det kan man se på Claus. Liselotte Jensen synes lige det modsatte. Jeg får altid det dårligste arbejde og det er jeg meget sur over siger hun.

P.S Hr Stig Nørgaard stjæler æbleskiver fra køkkenet han bedes komme over til Birthe og Inger Toudal så skal de nok konfirmere ham ellers går det godt i køkkent.

Anker:

Ja han glæder sig til skuespillet. Han kan godt lide temaugen han siger at vi har været meget friskt.

Avisen:

TAK for denne uge, vi håber her på redaktionen at indholdet af avisen har svaret til forventningerne.

GOD FERIE

Hilsen Redaktionen

Ove, Mogens, Heidi, Inge, Sanne,
Allan, Bo og Stig.

SE HER!

TEGNE KONKURRENCE.

Vind et abonnement af avisen for resten af ugen.
Brug din fantasi og tegn noget sjovt.
Den flødeste tegning vinder.
Afleveres senest i morgen kl 10⁰⁰ på lærervejledet.

Hoven Ungdomsskoles lejrskoletur til Østrig

Lørdag d. 24. maj tog årgangen 1985–86 på lejrskole til Østrig. Turen var planlagt til at skulle vare fra lørdag d. 24. kl. 12 til fredag d. 30.

Lørdag var en travl dag. Der var et virvar af ting, der skulle ordnes, og oven i det hele glædede hver især sig vist meget.

Bussen, vi skulle køre med, var en ren og skær »Luksus bus«, det var en moderne dobbeltdækkerbus, som var specielt indrettet til at køre på langtur. Jeg kan lige nævne nogle af de ting, den var indrettet med. Den havde et klima-anlæg, der gjorde det næsten muligt at holde en bestemt temperatur i bussen uanset vejret. Der var 4 fastmonterede fjernsyn og en video, som blev styret nede fra chaufføren, vi så vist 3–4 film under hele turen. Som en selvfølge for luksusbusser var der toilet.

Kl. ca. lidt over 12 kørte vi af sted, humøret var vist højt alle steder. Det første hold gjorde vi i »Pøhtc« indkøbscenter, der købte vi lidt ind til turen derned. Turen ville tage ca. 16 timer, hvis alt gik godt, og det gjorde det. Søndag morgen ved 7 tiden kørte en bus med en flok »morgenfriske« ungdomsskoleelever ind i byen Saalbach, en flot lille ferieby. Stedet vi skulle bo på var et stort hus, der var bygget til et feriested, der udelukkende henvendte sig til unge. Vi skulle bo på 4 og 6 mands værelser i to etager, drengene på 1. etage og pigerne på 2. etage.

Den første dag gik med at få pakket ud og bestemt, hvor man skulle sove. Senere på dagen tog nogle i den lokale svømmehal og nogle gik rundt og så på byen. Der var mange, der gik ture langs floden Sallsach, som løb gennem byen.

Mandag skulle vi så på en tur til Salzburg, hvor vi skulle ned i nogle saltminer, det blev en spændende oplevelse, hvor man virkelig fik indtryk af, hvordan man havde arbejdet igennem tiderne. For at vi kunne komme op i saltminerne, som var gravet ind i bjerget, skulle vi køre med svævebane. Det var noget af en oplevelse. Nede i saltminerne skulle vi, for at kunne komme videre, rutche ned af nogle trærutchebaner, det var noget, der morede os alle. Bagefter blev der taget et billede af os allesammen. Bagefter var vi inde i byen Salzburg og gik rundt for at se på byen, det blev lidt forjaget, for vi havde kun en time der. Som det sidste den dag var vi inde i et gammelt slot, hvor vi morede os vældigt, for alle mulige steder blev vi overrasket med vand. Og så gik turen også hjemad.

Jeg syntes godt, vi kunne have brugt lidt mere tid til at se nogle af stederne. For der var nogle steder, hvor vi godt kunne have brugt lidt mere tid, og så kunne man have

undværet noget andet. Det tror jeg kunne have været med til at gøre dagen lidt mindre stresset, for det med at vi skulle nå at se en masse forskelligt, det gjorde at tiden hvert sted var meget kort. Noget andet er, at jeg syntes godt at både elever og lærere kunne have snakket sammen om, hvad de hver især var interesseret i at se og opleve, så det ikke bare blev sådan, at man fik at vide, hvad man nu skulle se den og den dag.

Jeg vil lige fortælle lidt om maden, vi fik dernede, den bar selvfølgelig også præg af, at vi var i et andet land. Morgenmaden var meget enkelt, noget brød, der var en blanding af franskbrød og rugbrød, meget velsmagende. Til det kunne man få te, smør og marmelade. Middagsmaden var en madpakke med 2 rundstykker uden smør, men med pålæg, og en lille pakke vafler. Aftensmaden var faktisk udmærket, men dem, der var vores værter var lidt forundret over, at danske skolebørn spiser SÅ meget, for der var vist ikke én aften, hvor der ikke blev spist op.

I de følgende 3 dage var vi på nogle hel-dagsture rundt i Østrig, hvor vi så en masse. Jeg tror, jeg vil nøjes med at fortælle om de steder, hvor jeg oplevede mest. Turen til Italien var meget rig på oplevelser, vi fik set hvor stor forskel, der er mellem de to lande. Vi var nede i det, man kalder det gamle Østrig, det stykke af Østrig, som Hitler og Mussolini delte mellem sig. For at vi kunne komme der til, skulle vi over Brenner passet, hvor vi fik et lille stykke tid til at se på broen og gå ud på den. Det var en meget hyggelig lille by, vi var i, i Italien, den eneste forskel der er mellem de to lande ved Brenner passet er, at Italien er mere misligholdt. I Østrig er næsten alle husene meget flot malet og udsmykket, men de huse, der står fra tiden, da det var Østrig, er ikke noget kønt syn, selvfølgelig er der også nogle anderledes flotte bygninger i Italien, men ikke på samme måde som Østrig. På hjemvejen var vi på besøg på den Olympiske stadion i Innsbruck. Der var en god udsigt ud over byen og de omkringliggende bjerge.

Det kneb lidt med at få tiden til at gå i bus-sen. Det kunne være lidt træls at sidde 5-6 timer om dagen i bussen, for der var temme-

lig varmt de fleste af de dage, vi var dernede, så jeg syntes lige så godt, vi kunne have brugt en dag mere på det sted, vi var. Turen til Krimml Wasserfald var noget af det, jeg syn-tes bedst om. At stå der og se de enorme naturkræfter buldre ned af bjerget. Det var noget, man f.eks. godt kunne have brugt 3 ti-mer på, så man kunne få mulighed for at nå helt op til toppen af vandfaldet. Det regnede desværre den sidste dag, så der blev ikke mulighed for at prøve en slags bobslædetur, som det ellers var meningen, istedet tog vi ud og så et vandkraftværk, det var også udmærket. Senere var vi inde og gå rundt i byen Zell a. See, desværre regnede det også på det tids-punkt, men alligevel fik vi set lidt af byen. Onsdag aften holdt vi en lille fest som en af-slutning på turen. Næste dag skulle vi til at pakke og gøre rent, så vi kunne komme hjem. Hjemturen forløb uden problemer, og kl. ca. 10 fredag morgen kørte en bus fuld af trætte ungdomsskoleelever ind på Hoven Ungdoms-skole efter en god og vellykket tur til Østrig.

Andre Andersen,
elev årg. 85/86.

Børn

Mit hjerte elsker alle de umulige børn,
de som ingen holder af og ingen kan forstå.
Lyvebørn og stjælebørn og løftebryderbørn,
de børn som alle voksne er meget vrede på.

Mit hjerte ynder ikke disse pyntehavebørn,
der står i bed og intet ved om synd og bittert savn.
De børn som voksne holder af og klipper pænt i form,
og som med ren samvittighed tør nævne Gud ved navn.

Den kender mest til kærlighed som aldrig mødte den.
Om dyden ved den lastefulde mer end nogen tror.
Mit hjerte hader den pæne voksnes hækkeklippesaks.
Det er på vilde buske verdens sjældne blomster gror.

Et digt oppe i tiden. Anne Linnet, en af nutidens dygtige komponister, har taget Tove Ditlevsens digte i brug endnu en gang, har sat musik til og på den måde medvirket til at endnu flere får kendskab til den del af vores litteratur. Mange af digtene fra »Barndommens gade« rummer en dystre tone, fokuserer på livets mørkere sider, men indeholder også en varme – her udtrykt i nænsomt blomstersprog. Vi kan ikke være helt enige med Tove Ditlevsen, for »pyntehavebørnene« er nu ikke dårlige. Men hun ser alligevel noget rigtigt. Alle er vi mennesker. Alle med et værd. Tove

Ditlevsen tager parti for de svage og altid udskældte. De, der ved, hvad savn betyder. Vi kan alle lære noget af hendes indsigt.

I en tid, hvor mange taler om at spare, må vi huske, at der i det stykke kun tales om penge. Kærligheden til og omsorgen for andre må vi aldrig spare på. Vi må hele tiden lede efter menneskers kvaliteter, ikke fordømme. De sjældne blomster må ikke overses.

Med disse ord ønsker vi en glædelig jul til alle.

Lone og Ole Nielsen.

Julehilsner

Arbejde er et princip for menneskelivet. Og det er så visse ordnet, at alle mennesker fødes med en stærk trang til virksomhed. Det, som det gælder om, er da at vedligeholde og øge denne medfødte trang. Der må skabes en ukuelig arbejdsvilje hos mennesket. Arbejdet må gøres til en vane. – Vanen er det halve liv. – Det kan ikke nytte at prædike om, at man skal elske sit arbejde, at man skal lægge en levende interesse, hele sin personlighed ind i sit arbejde. Sådant noget kommer ikke på kommando. Det er vanen, der skal bringe flid, ihærdighed og arbejdsvilje. Man skal blive så vant til at arbejde, at det føles som en uudholdelig pine at være ubeskæftiget.

En grosserer pralede med stolthed og glæde af sine malerier, sine biler og heste, villa og lystjagt, men endte med i al fortrolighed at sige: – Og dog, man må tage det altsammen fra mig, biler, malerier, heste og villa – alt, blot jeg må beholde mit arbejde. – Vanen til arbejdet var gået ham i blodet, han ville blive et ulykkeligt vrag, hvis man berøvede ham det. I arbejdet, i overvindelsen af besværlighederne i det daglige forretningslivs hidsige tempo var hans rod. Arbejdsvanen havde medført, at han i selve arbejdet fandt livets værdi.

Uddrag af bogen »Om sløjde« af L. Trane, 1914.

Elevskriftets læsere og alle gamle elever ønskes hermed en glædelig jul og et godt nytår. Med håb om at alle må finde arbejds-glæde i det nye år.

Venlig hilsen
Folmer Hansen.

Hermed sendes ønsket om en rigtig glædelig jul samt et godt nytår.

Kærlig hilsen

*»Lillebror« og Kristina,
John og Rie Hansen.*

Hermed ønskes årsskriftets læsere en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Med venlig hilsen

Inger Toudal.

– Nu går vi vinteren i møde.
– Ja – skal vi gå den anden vej!

Aktivitetsplan 86/87

August

22.-23.-24.: Hjemmeweekend.

September

11.: Fri kl. 15.

14.: Møde kl. 22.

17.-18.-19.: »Ud i det blå«.

25.: Høstfest.

Oktober

13.-16.: Tema-uge.

17.: Forældrekonsultation.

17.-26.: Efterårsferie.

26.: Møde kl. 22.

November

20.: Fri kl. 15.

23.: Møde kl. 22.

24.-28.: Tema-uge.

28.-30.: Hjemmeweekend.

30.: Forældredag.

December

18.: Julemiddag for elever.

19.: Hjemrejse til juleferie.

Januar

4.: Møde kl. 22.

Februar

6.: Åbent hus (vejl. vedr. erhvervsvalg).

6.–15.: Vinterferie.

15.: Møde kl. 22.

27.–1.: Hjemmeweekend.

Marts

5.: Fri kl. 15.

8.: Møde kl. 22.

9.–20.: Erhvervspraktik for 9. og 10. kl.
(temadage for 8. kl.).

April

15.: Fri kl. 15. Påskeferie.

20.: Møde kl. 22.

Maj

4.–7.: Skriftlige prøver.

14.: Fri kl. 15.

17.: Møde kl. 22.

25.–30.: Forventet lejrskole.

Juni

4.: Fri kl. 15.

8.: Møde kl. 22.

12.–14.: Hjemmeweekend (elevmøde).

19.: Afslutning.

Telefonliste

Kontor (hverdage kl. 9–13, søndage kl. 19–20)	05 34 31 30
(omst. til lærerværelse)	
Elevtelefon	05 34 33 30
Lone og Ole Nielsen	05 34 33 28
Inger Toudal	05 55 32 02
Jesper Jødal	05 34 33 31
Rie Eybye	05 34 32 15
Stig Nørgård	05 34 32 19
Lene Damgård	05 34 73 10
Peter Grell	05 34 73 10

Mel.: Velkommen i den grønne lund (Erik Grip)

Velkommen i den grønne lund,
det skal I unge være,
vi låner jer en liden stund
i livets lange lære,
på Hoven Ungdomsskole her
på Jyllands flade banke,
gid I må lære noget, der
kan røre sjæl og tanke.

Vi prøve skal at lære jer
om nogle idrætsgrene
og den som nu vil færdes her
skal ikke gå alene
ja, kammerater her I får
som varer ved for livet.
Ja, lad os se om femti år,
hvad I har Danmark givet.

I lære skal om Danevang,
hvad sig i landet røre,
I lære skal den danske sang,
I lære skal at høre,
at lytte til det talte ord
at læse tidens bøger,
dem skaffe frem til skolens bord
vi altid vil forsøge.

Vi bygge frem en skole skal
med jer som hjørnestene
det hele blir så tom en skal
med lærerne alene.
Gid Hovenskolen må bestå
vi ønsker alle gerne
at hold på hold må overgå
til skolens faste kærne.

Ejner Knudsen.

Danmarks Pædagogiske Bibliotek

450005462539